BESCHRIJVING DER RUPS VAN *LOBOPHORA VIRETATA* Hübn.

Van den heer P. C. T. Snellen vernam ik dat de rups van *Lobophora viretata* op de bloemen van *Rhammus frangula* leeft. Hij had het geluk gehad eene rups op dit gewas te vinden, doch niet wetende welke vlinder zij zoude opleveren, verzuimd er eene volledige beschrijving van te maken. Dit spoorde mij aan ook eens in Junij op genoemden struik te gaan zoeken en werkelijk mogt het mij gelukken eenige rupsen op het Lange water bij Arnhem en te Beek bij Nijmegen te vinden. De rupsen zijn gemakkelijk te ontdekken, omdat hare aanwezigheid meestal door een dun spinsel verraden wordt. Zij zaten gewoonlijk op de bloemen, zijnde haar liefste voedsel; soms zag ik dat zij ook van de bladeren aten. In het bezit der rupsen zijnde, verzocht ik den heer J. F. Wilke, die mij in het zoeken behulpzaam was geweest er eene afbeelding van te maken. Ik had toch reeds vroeger door hem vervaardigde afbeeldingen van rupsen en vlinders gezien die volkomen geleken

Tot de beschrijving overgaande merk ik op dat de rups is kort en dik, en hare kleur grasgroen; doorgaans heeft zij vijf roode vlekken op den rug, waarvan de tweede tot aan den buik dunner uitloopt; ook heeft zij twee roode vlekken van onderen achter de voorpooten; terwijl verder kop en staarteinde mede nagenoeg geheel rood zijn. Over den rug loopt eene dunne roode streep (het ruggevat). De lengte der rups is 15 millimeter. De rupsen variëerden zeer, èn in kleur èn in gedaante der vlekken; bij sommigen waren de vlekken achter de voorpooten zeer flaauw. Een voorwerp vooral verschilde zeer van de overigen, het was geelachtig groen en zijne vlekken

waren veel grooter en donkerder. Een dag voor dat de rupsen zich inspinnen worden zij paars-rood van kleur. Om zich te verpoppen maken zij in of op den grond een digt spinsel. In 1870 bezat ik een twaalftal rupsen, doch bekwam slechts zes poppen, de overigen droogden in of waren gestoken. Twee dezer poppen kwamen in Julij van datzelfde jaar nog uit. Gewoonlijk blijven zij echter den winter over liggen en leveren dan de vlinders in April. (Zie Snellen, *de Vlinders van Nederland*, blz. 625.)

De door Hofman in het *Wiener Entomologische Monatschrift* 1864 beschrevene rups die hij op *Actaea spicata* had gevonden en welke hij voor die van *Viretata* hield, bleek later die van *Lobophora appensata* Eversman te zijn (zie Snellen ter aangeh. pl. p. 712). Naar de vlugtige schets te oordeelen, die Snellen op p. 625 van Hofmann's beschrijving geeft, gelijkt die rups zeer op die van *Viretata*, waardoor het vermoeden, dat *Appensata* eene varieteit van *Viretata* konde zijn, wel eenigszins in waarschijnlijkheid wint. Het wordt nog meer bevestigd door eene proefneming van den heer A. Brants, die er in slaagde de op *Rhamnus* gevondene *Viretata*-rupsen met *Actaea spicata* te voederen. Op de laatstgenoemde plant, die in Nederland niet inheemsch is, zal men *Viretata* als rups hier wel niet aantreffen, doch het zoude van belang zijn om te onderzoeken of eene voortgezette spijziging met Actaea van op Rhamnus gevonden rupsen ook soms Appensata kon voortbrengen Opgemerkt dient echter te worden dat volgens Herrich-Schäffer's mededeeling in het *Correspondenzblatt des Zool.-Mineral. Vereins zu Regensburg*, jaargang 23 (1869) p. 89 de rupsen van *Appensata* constant *zwarte* koppen hebben en hierdoor van die van *Viretata* verschillen. Of *Viretata* als rups ook op de bloemen van Liguster leeft, gelijk Hübner en Treitschke willen, is nog niet bevestigd.

Arnhem, A. B. VAN MEDENBACH DE ROOY.
24 Februarij 1871.